

13. marts 2019

Sagsnr.
2018-0305638

Dokumentnr.
2018-0305638-13

Sagsbehandler
Ane Løfstrøm Eriksen

Handleplan for børne- og ungeområdet i Socialforvaltningen

Socialforvaltningen har med omstillingen Tæt på Familien sat en faglig retning for det sociale arbejde på det udsatte børne- og ungeområde. Tæt på Familien har fokus på så vidt muligt at fastholde udsatte børn og unge hos deres forældre gennem forebyggende indsatser og dermed undgå at skulle anbringe barnet uden for hjemmet. Den faglige retning i Tæt på Familien uddybes nærmere i bilag 2.

Borgercenter Børn og Unge har formålet at nedbringe antallet af anbringelser samtidig med, at de hjælper stadig flere børn og unge. Antallet af børn og unge med behov for støtte er dog nu blevet så stort, at Socialforvaltningen er bekymrede for, om det fortsat vil være muligt at nedbringe antallet af anbringelser i en takt, der bevirker, at Borgercenter Børn og Unge kan overholde budgettet samtidig med, at børnene og de unge får den nødvendige støtte.

Socialforvaltningen har udarbejdet mulige løsningsforslag på de konstaterede udfordringer, jf. bilag 3. Løsningsforslagene falder inden for følgende tre temaer:

1. Børn og unge, der anbringes udenfor hjemmet
2. Behov for specialiseret forebyggelse
3. Kvalitet i sagsbehandlingen.

Handleplanen indeholder primært løsningsforslag, der kræver budgettilførsel. Disse forslag er markeret med rødt i tabel 1. Løsningsforslag, der allerede er igangsat og afholdes inden for rammen er markeret med grønt i tabel 1.

Der skal gøres opmærksom på, at de beregnede budgetbehov i løsningsforslagene sandsynligvis er lidt højt sat, eftersom der ikke tages højde for, at det stigende børnetal i København også rummer en forbedret socioøkonomi.¹

¹ Se fx VIVEs rapport fra 2019: *Udgiftsbehovet på det specialiserede børne- og ungeområde*. <https://www.vive.dk/da/udgivelser/udgiftsbehovet-paa-det-specialiserede-boerne-og-ungeomraade-11939/>. Rapporten viser, at de københavnske børn i målgruppen for det specialiserede børne- og ungeområde er blevet relativt bedre stillet i perioden 2009-2016, når man sammenligner med børnegruppen på landsplan.

Tabel 1: Oversigt over løsningsforslag, mio. kr., 2020-p/1

Tema	Indsats/tilbud	Estimeret behov for budgettilførsel			
		2020	2021	2022	2023
Børn og unge, der anbringes uden for hjemmet	Fastholdelse af 2018-anbringelsesfrekvensen i BBU <i>eller</i> Anbringelsesfrekvensen i BBU hæves til gennemsnittet af de øvrige 6-byer	18,9	24,3	30,3	37,3
	Flere anbringelser i forstærket plejefamilie	1-2,1	2,6-3,7	3,7-4,7	4,7-5,8
	Øget brug af adoption	1-1,5	1-1,5	1-1,5	1-1,5
Behov for specialiseret forebyggelse	Budgetbehov ved konservativ fremskrivning af udviklingen i forebyggende foranstaltninger <i>eller</i> Fastholdelse af 2018 frekvens for forebyggende foranstaltninger <i>eller</i> Frekvensen for forebyggende foranstaltninger hæves til 6-by niveau	18,8	21,0	22,1	22,7
		21,3	25,9	31,2	37,2
		49,2	55,1	67,1	69,3
Kvalitet i sagsbehandlingen	Borgercenter Børn og Unges udviklingsplan ifm. Task Force-forløb 2017-2019	Afholdes inden for rammen			
	Sænkelse af sagstal pr. sagsbehandler	12,7	12,7	13,8	13,8
Tæt på Familien		Afholdes inden for rammen			

1. Børn og unge, der anbringes udenfor hjemmet

1.1 Tærsklen for anbringelser

Det er Socialforvaltningens vurdering, at vi er ved at nå et punkt, hvor antallet af anbringelser ikke vil fortsætte med at falde lige så markant, da der altid vil være børn og unge, som *skal* anbringes bl.a. af beskyttelseshensyn, samt børn med fysiske og/eller psykiske funktionsnedsættelser med et så omfattende og varigt plejebenhov, at en anbringelse uden for hjemmet ikke kan forebygges. Forvaltningens vurdering skal især ses i lyset af, at København har den laveste anbringelsesfrekvens for udsatte børn blandt de seks største byer i Danmark (6,1). Det nuværende anbringelsesgrundlag kan ses i bilag 4.

Som følge af det fortsat faldende budget vil det ikke være muligt at opretholde det nuværende niveau for anbringelser, uden at det vil lede til serviceforringelser, særligt på det forebyggende område.

Nedenfor uddybes to mulige budgetscenarier for, hvordan BBU kan oprette et vist niveau af anbringelser fremover:

1. Fastholdelse af den nuværende anbringelsesfrekvens (2018 niveau)
2. Anbringelsesfrekvensen hæves til gennemsnittet for 6-byerne.

1.1.1 Fastholdelse af den nuværende anbringelsesfrekvens

Tabel 2 viser, at der i 2020 vil være behov for en budgettilførsel på 18,9 mio. kr. stigende til 37,3 mio. kr. i 2023, såfremt den nuværende anbringelsesfrekvens skal opretholdes. Behovet forventes at være stigende i de kommende år pga. det stigende børnetal kombineret med de stigende aktivitetstal, som bunder i stigningen i underretninger.

Tabel 2. Budgetbehov ved fastholdelse af 2018-anbringelsesfrekvens, 2019-2023, mio. kr., 2020-p/l

	2020	2021	2022	2023
Budgetbehov ved samme frekvens	18,9	24,3	30,3	37,3
Antal i anbringelse	868	878	889	902
Anbringelsesfrekvens pr. 1.000 0-22-årige	5,58	5,58	5,58	5,58

Note: I beregningen er det forudsat, at antallet af forebyggende foranstaltninger er det samme som i 2018.

1.1.2 Anbringelsesfrekvensen hæves til gennemsnittet for 6-byerne

Hvis man politisk ønsker at hæve frekvensen for anbringelser, så man når til samme anbringelsesniveau som gennemsnittet af de øvrige 6-byer, vil dette kræve en større årlig budgettilførsel. Tabel 3 viser det fremskrevne behov i perioden 2020-2024.

Tabel 3. Budgetbehov ved hævelse af anbringelsesfrekvensen i København til gennemsnittet af de øvrige 6-byer, mio. kr., 2020-p/l

	2020	2021	2022	2023
Budgetbehov ved 6-by gennemsnit	191	200	209	220

Note: Beregningen er baseret på regnskab 2017 og dermed på anbringelsesfrekvensen og populationen i 2017 (samt p/l 2017). Det vil sige, at der er taget udgangspunkt i en difference på 1,9 anbragte pr. 1000 mellem København og de øvrige 6-byer. Herudover er det forudsat, at antallet af forebyggende foranstaltninger fastholdes.

1.2 Behov for specialiserede anbringelser

Ud over den generelle udfordring ift. anbringelsestærsklen for udsatte børn og unge ses der i både Borgercenter Børn og Unge og Borgercenter Handicap en stigning i andelen af anbragte børn og unge med komplekse problemstillinger, som har behov for specialiseret støtte og behandling under anbringelsen.

1.2.1 Flere børn i forstærket plejefamilie (BBU)

Forvaltningen oplever i stigende grad, at børn, som anbringes i plejefamilier, har stadigt mere komplekse problemstillinger. Udviklingen er en konsekvens af, at børn, som førhen typisk blev anbragt på døgninstitution, i dag i højere grad anbringes i plejefamilie som følge af den faglige strategi i Tæt på Familien. Det er børn, som har behov for omsorg fra en primær omsorgsperson, men som samtidig har behov for en målrettet pædagogisk indsats, bl.a. som følge af psykiatriske problemstillinger.

Udviklingen kalder på mere målrettet støtte til plejefamilierne, som har børn i denne målgruppe anbragt. Det foreslås derfor, at der tilføres midler til at forstærke plejefamilier, så flere børn og unge med omfattende støttebehov kan anbringes i en plejefamilie.

En forstærket plejefamilie modtager målrettet understøttelse fra professionelle via bl.a. omfattende supervision og efteruddannelse, som kvalificerer plejefamiliens behandlingsarbejde med barnet, samtidig med at de yder omsorg. Den målrettede understøttelse styrker også pleje-familiens samarbejde med både barnets biologiske forældre og andre professionelle omkring barnet, herunder fx børne- og ungdomspsykiatrien.

Forvaltningen vurderer, at mellem 12-17 af de børn, som årligt ny-anbringes i en plejefamilie, har så komplekse udfordringer, at de vil have stor gavn af, at plejefamilien bliver forstærket. En anbringelse i forstærket plejefamilie vurderes hensigtsmæssig i op til fire år, hvorefter anbringelsen ofte er stabiliseret, og plejefamilien kan nedtrappes til en mere regulær støtte. Hvis forvaltningen skal have 12-17 flere børn og unge i forstærket plejefamilie årligt fra 2020 og frem, giver det følgende estimerede varige udgifter:

Tabel 5. Estimeret budgetbehov til flere børn og unge i forstærket plejefamilie, mio. kr., 2020-p/1

	2020	2021	2022	2023	Herefter
Flere børn og unge i forstærket plejefamilie	1-2,1	2,6-3,7	3,7-4,7	4,7-5,8	4,7-5,8

Note: Udgifterne viser differencen mellem en almindelig plejefamilie og en forstærket plejefamilie.

1.2.2 Ønske om øget brug af adoption (BBU)

Der vil i nogle meget få tilfælde være udsatte børn med behov for anbringelse, hvor man fra starten vurderer, at de med al sandsynlighed aldrig vil kunne bo hos deres forældre igen, og hvor det derfor vil være i barnets tarv i stedet at få en stabil, tryk opvækst hos en adoptivfamilie gennem en adoption med eller uden samtykke. Der vil være tale om børn fra familier, hvor forældrene aldrig vil kunne tage sig af børnene, fordi de fx kæmper med massive psykiske såvel som sociale problemer og misbrug. Målgruppen er således børn, der alternativt ville tilbringe hele deres barndom på et anbringelsessted væk fra forældrene.

Engelske studier indikerer, at børn, som ikke kan leve trygt og sikkert hos deres biologiske forældre, er bedst tjent med at blive adopteret – alternativt permanent anbragt hos plejefamilier. Begge foranstaltninger kan give de udsatte børn sikkerhed og tryghed, så længe der er tale om stabile, uafbrudte relationer. En række nordiske studier, som sammenligner adoptivstatus generelt med plejefamiliestatus, konkluderer, at et barn, som bliver adopteret, har en bedre udvikling end et barn, som er placeret i familiepleje gennem hele opvæksten.²

Forvaltningen ser perspektiver i at arbejde mere systematisk med adoption ved at etablere en specialiseret adoptionsfunktion, særligt ift. adoption uden samtykke. Medarbejderne i denne funktion vil bl.a. have til opgave at identificere og prioritere relevante sager og – sammen med familieplejekonsulenter – at motivere og understøtte plejefamilier til at adoptere. Adoptionsmedarbejderen skal håndtere al sagsbehandling vedrørende adoption, herunder forældresamtaler, indstillinger mv. for at sikre størst mulig kvalitet i arbejdet med adoption.

De nærmere behov for tilførsel af midler er ikke afdækket endnu, men foreløbige analyser og erfaringer peger på et behov for budgettilførsel på mellem 1 og 1,5 mio. kr. årligt.

² Kilde: Socialstyrelsens håndbog ”Adoption uden samtykke – et vejlednings- og inspirationsmateriale til sagsbehandlere” (2015).

2. Behov for specialiseret forebyggelse

2.1 Pres på forebyggende foranstaltninger

Når der skal vælges en foranstaltning til et barn eller en ung, arbejder Socialforvaltningen ud fra den såkaldte *indsatstrappe* (se bilag 2). Indsatstrappen rangerer de forskellige typer foranstaltninger efter graden, hvormed de griber ind i barnets eller den unges liv. Det afgørende er, at den støtte, der iværksættes, matcher barnets behov. Hensigten er at sætte tidligt og forebyggende ind, inden problemerne vokser sig større. De forebyggende indsatser er en afgørende del af Tæt på Familien, hvor der sættes tidligt ind for at kunne fastholde barnet hos forældrene.

Socialforvaltningen vurderer, at området for udsatte børn og unge i BBU har nærmet sig et budgetniveau, hvor det er nødvendigt at reducere markant i de forebyggende indsatser for at kunne tilpasse serviceniveauet til budgettet.

Samtidig oplever BCH stigende serviceudgifter til børnehandicapområdet inden for den seneste årrække. Analyser af handicapområdet, som blev præsenteret for Socialudvalget d. 17. august 2018, viser, at der i BCH de seneste år er sket en stigning i antallet af børn og unge med en autismediagnose på ca. 4,5 pct. årligt. Sammenlignet med 6-byerne har BCH generelt høje enhedspriser på anbringelser.

De strukturelle udfordringer betyder konkret, at Socialforvaltningen på det forebyggende område er udfordret på:

- At iværksætte de nødvendige familiebehandlingsforløb for familier, der kan øge forældrenes evne til at varetage omsorgen for deres børn og understøtte deres alderssvarende udvikling.
- At kunne sætte hurtigt og intensivt ind ved underretninger om vold og psykisk mistriksel samt at opretholde det nuværende niveau for behandling af børn og familier i forbindelse hermed. Alene fra 2016 til 2018 er der sket en stigning i antallet af underretninger vedr. mistanke om voldelige overgreb på 27 pct. Samtidig er der sket en stigning i antallet af underretninger om psykisk mistriksel på 58 pct. (se bilag 3).
- At kunne imødekomme efterspørgslen på misbrugsbehandling i regi af U-Turn, som er et behandlings- og rådgivende tilbud til unge med rusmiddelsproblematikker. I perioden fra 2016-2018 er antallet af unikke henvendelser til U-Turn steget fra 689 henvendelser til 1.124, svarende til 63 pct. Samtidig er der fra 2016-2018 sket en stigning i antallet af modtagne underretninger på misbrug hos den unge på 89 pct. og misbrug i hjemmet på 64 pct.
- At fastholde det nuværende støtteniveau til forældre til anbragte børn, som tilbydes i regi af ForældreStøtten. Støtten er lovpligtig, og forvaltningen har derfor en forsyningsforpligtelse. Men denne

er under pres, da BBU har oplevet en stigning på 34 pct. i efterspørgs-len på støtteforløb fra 2016 til 2018 – særligt ifm. Borgerråd-giverens kritik af sagsbehandlingen på børne- og ungeområdet i 2017 og den efterfølgende indsats for styrket myndighedsarbejde, da sagsbehandlerne herefter har haft et større fokus på at vejlede forældrene om deres lovpligtige ret til støtte.

- At kunne tilbyde de nødvendige og virkningsfulde forebyggende indsatser til børn og unge med en autismediagnose og deres familier, der kan bidrage til øget mestring og selvhjulpenhed hos børnene/de unge og deres familier.

2.2 Kapacitet i og specialisering af forebyggende indsatser

For at imødegå ovennævnte udfordringer anbefaler forvaltningen, at der investeres i fortsat at kunne tilbyde den nødvendige kapacitet i de ovennævnte tilbud samt i at forsætte den faglige strategi, fx gennem øget brug af følgende evidensbaserede indsatser:

- DUÅ (De Utrolige År) skolealder fastholdes og udbredes som tilbud til forældre med børn i alderen 6-12 år, som har udreagerende adfærd, indlæringsvanskeligheder, sociale og emotionelle problemer. DUÅ Skolealder har fokus på at styrke samspillet i familierne. Programmet ønskes udbredt som tilbud i alle børnefamilieenheder.
- FFT (Funktionel Familie Terapi) fastholdes og opskaleres som tilbud til familier med børn og unge i alderen 10-18 år, som har en adfærd, der giver problemer og konflikter. Herunder højt konfliktniveau i familien, udadreagerende adfærd, skoletræthed, misbrug og kriminel adfærd. I FFT arbejdes terapeutisk med hele familien. Med baggrund i de gode resultater samt efterspørgsel på indsatsen ønskes en opskalering af tilbuddet, så flere familier kan tilbydes FFT.
- KAT (Kognitiv AdfærdsTerapi) fastholdes og udbredes som tilbud til børn og unge med psykiske vanskeligheder, herunder bl.a. angst, depression, og følelsesmæssige forstyrrelser af forskellig karakter. KAT er implementeret i flere behandlingstilbud i BBU, herunder på døgninstitutioner og et hjemmebaseret tilbud. Med en investering kan KAT indgå som en intensiv forebyggende indsats via de specialiserede kontaktpersoner på psykiatriområdet.
- Til børn og unge med en autismediagnose og deres forældre ønsker Socialforvaltningen at kunne tilbyde de evidensbaserede indsatser: ”Early Bird”, der retter sig mod børn i alderen 0-6 år. DUÅ autismeprogrammet, der retter sig mod børn i skolealderen 6-10 år. Stepping Stones til både små børn og teenagere med problemskabende adfærd. Derudover vil BCH udvikle et

grundkursus specifikt til familier, hvor enten barnet eller flere familiemedlemmer har autismeproblematikker³.

2.2.1 En konservativ fremskrivning af udviklingen i forebyggende foranstaltninger

Det anslås, at det samlede budgetbehov til at undgå en markant reduktion i de forebyggende indsatser ift. de nævnte udfordringer og til de beskrevne indsatser vil ligge på 18,8 mio. kr. i 2020. Grundet forsat aktivitetsstigning vil behovet stige til 22,7 mio. kr. i 2023. Beregningerne er lavet på baggrund af en konservativ fremskrivning af udviklingen i forebyggende foranstaltninger. Fremskrivningen tager udgangspunkt i foranstaltningsmønsteret i perioden 2014-2018, men hvor udviklingen sættes til at aftage med 50 pct. årligt.

Tabel 6. Budgetbehov ved konservativ fremskrivning af udviklingen i forebyggende foranstaltninger, mio. kr., 2020-p/l

	2020	2021	2022	2023
Budgetbehov konservativ fremskrivning	18,8	21,0	22,1	22,7

2.2.2 Fastholdelse af frekvensen for forebyggende foranstaltninger

Et alternativt scenarium er, at forvaltningen i stedet sætter en målsætning om fremover at bevare den nuværende frekvens for forebyggende foranstaltninger (dvs. på 2018-niveau). Tabel 6 viser budgetbehovet ved en sådan model – fra 21,3 mio. kr. i 2020 stigende med den demografiske udvikling til 37,2 mio. kr. i 2023.

Tabel 7. Budgetbehov ved samme frekvens forebyggende indsatser som i 2018, mio. kr., 2020-p/l

	2020	2021	2022	2023
Budgetbehov ved samme frekvens	21,3	25,9	31,2	37,2
Antal forebyggende indsatser	3.605	3.646	3.692	3.745
Frekvens pr. 1.000 0-22-årige	23,2	23,2	23,2	23,2

Note: I beregningen er det forudsat, at antallet af anbringelser fastholdes.

2.2.3 Frekvensen for forebyggende foranstaltninger hæves til 6-by niveau

Et andet scenarium er, ligesom på anbringelsesområdet, at løfte frekvensen for forebyggende foranstaltninger til det gennemsnitlige

³ BCH søger igennem investeringscases til overførselssagen midler til at opstarte indsatserne. Her er der tale om en yderligere investering i kapacitet i de evidensbaserede indsatser, så flere børn og unge med autisme samt deres forældre kan få tilbudt et forebyggende familiebehandlingsforløb.

niveau i de øvrige 6-byer. I 2017 lå den københavnske frekvens for forebyggende foranstaltninger til udsatte børn og unge på 21,7 forebyggende foranstaltninger pr. 1.000 0-22-årige, jf. bilag 3, afsnit 3. Gennemsnittet for de øvrige 6-byer lå på 22,9. Et løft af den københavnske frekvens til dette gennemsnit vil jf. tabel 8 medføre et budgetbehov på 49,2 mio. kr. i 2020 stigende til 69,3 mio. kr. i 2023.

Tabel 8. Budgetbehov ved hævelse af frekvensen af forebyggende foranstaltninger i København til gennemsnittet af de øvrige 6-byer, mio. kr., 2020-p/l

	2020	2021	2022	2023
Frekvens hæves til 6-by niveau	49,2	55,0	61,7	69,3

Note: Beregningen er baseret på den nuværende gennemsnitlige enhedspris for forebyggende foranstaltninger i København. Med en øget foranstaltningsfrekvens er der en sandsynlighed for, at denne vil falde – hvor meget er dog uvist.

3. Kvalitet i sagsbehandlingen

Et vigtigt fundament for Tæt på Familien er, at den enkelte sagsbehandler ikke har for mange sager, så de kan arbejde forebyggende med familierne, være løbende i dialog med barnet, den unge og forældrene, så indsatsen kan justeres, hvis der er behov, og så den faglige og juridiske kvalitet i sagsarbejdet kan opretholdes.

Stigningen i antallet af sager på børne- og ungeområdet har betydet et pres på sagsbehandlingen og på antallet af sager, som den enkelte sagsbehandler sidder med. Det gælder både i BCH og BBU.

Presset på myndighedsområdet giver vanskeligere betingelser for sagsbehandlerne ift. at kunne levere en faglig indsats af høj kvalitet. Dette gælder både ift. at kunne indgå i tæt samarbejde med forældre, barn/ung og de professionelle omkring barnet og ift. at kunne tilpasse indsatsen til de konkrete behov, barnet og familien har, jf. den faglige retning i Tæt på Familien. Samtidig sker der løbende en betydelig udskiftning i sagsbehandlergruppen, hvilket betyder manglende kontinuitet for sagsførelse, borgerkontakt og samarbejde med netværk og andre professionelle omkring barnet. Personaleomsætningen i BBU's myndighedsdel var således 20,9 pct. i 2018. I BCH var personaleomsætningen 27,8 pct. i 2018.

3.1 Borgercenter Børn og Unges udviklingsplan ifm. Task Force-forløb 2017-2019

På baggrund af Borgerrådgiverens og forvaltningens egen gennemgang af 77 sager i 2016 igangsatte forvaltningen et arbejde med at styrke kvaliteten i sagsbehandlingen på børneområdet. Som en del af indsatsen indledte forvaltningen i august 2017 et samarbejde med den nationale Task Force under Socialstyrelsen. Task Forcen lavede en analyse af sagsbehandlingen på det sociale børneområde i København. Analysen var færdig i april 2018 og viste, at der generelt var en høj kvalitet i sagsbehandlingen, men at der også var plads til forbedringer.

Som ramme for arbejdet med at styrke myndighedssagsbehandlingen er der udarbejdet en udviklingsplan med en række aktiviteter, som er igangsat, eller som igangsættes i løbet af 2019. Udviklingsplanen tager udgangspunkt i anbefalinger fra Task Forcen, læring fra ledelsestilsynet på børneområdet, læring fra Borgerrådgiverens rapport samt konkrete ønsker fra Socialudvalget. Udviklingsplanen strækker sig over perioden 2018-2019 og blev godkendt af Socialudvalget den 31. oktober 2018.

Udviklingsplanen har tre overordnede indsatsområder med understøttende aktiviteter:

- 1. Indsatsområde: Faglig ledelse, tidlig indsats og tværfagligt samarbejde*

- Revideret ledelsestilsyn med en række systematiske læringsaktiviteter
- Implementering af fælles redskab på tværs af Socialforvaltningen og Børne- og Ungdomsforvaltningen til vurdering af bekymringsgraden hos et barn eller en ung.

2. *Indsatsområde: Myndighedsarbejdet*

- Udvikling af metode til systematisk inddragelse af barnet eller den unges netværk
- Introforløb for nye sagsbehandlere og udarbejdelse af retningslinjer for, hvornår der skal udarbejdes en ny børnefaglig undersøgelse, og hvornår en handleplan skal revideres
- Praksiskurser i børnefaglige undersøgelser, handleplaner og inddragelse af børn og forældre
- Lokale læringsforløb om udarbejdelse af mål i handleplanen
- Revision af konceptet for foranstaltningen sikkerhedsplaner.

3. *Indsatsområde: Politik, strategi og styring*

- Gennemgang og opdatering af styringsdokumenter i Borgercenter Børn og Unge, så det sikres, at de er aktuelle, lovmedholdelige og sammenhængende.

Socialudvalget bliver på nærværende udvalgmøde præsenteret for en status på arbejdet med ovenstående aktiviteter.

3.2 Sagstal pr. sagsbehandler

På baggrund af det stigende sagstal ligger sagstallet for mange sagsbehandlere i dag over det maksimum på 20-25 sager pr. sagsbehandler, der ligger op ad anbefalingen fra Dansk Socialrådgiverforbund, og som er besluttet som en del af Tæt på Familien.

Der er i dag et stort spænd i antallet af sager pr. sagsbehandler, ligesom der er i dag sager, der er fordelt til ledere og koordinatore pga. presset på området. Et gennemsnit i antallet af sager pr. sagsbehandler vil på den baggrund ikke være retvisende. Nedenstående tabel viser andelen af sagsbehandlere, der har flere sager end målsætningen i Tæt på Familien og end anbefalingen fra Dansk Socialrådgiverforbund.

Tabel 9. Oversigt over andelen af sagsbehandlere i BBU, der har flere sager end målsætningen

	Undersøgelsessagsbehandlere (anbefaling: max 20 sager)	Handleplanssagsbehandlere (anbefaling: max 25 sager)	Samlet
Andel af sagsbehandlere i BBU med	30 %	32 %	31 %

flere sager end anbefalet			
---------------------------	--	--	--

Tabel 10 viser antallet af sagsbehandlere, der skal ansættes i hhv. BBU og BCH for at overholde anbefalingerne og de besluttede mål i Tæt på Familien og Tættere på Familien.

Tabel 10. Sagsbehandlerbehov for at opfylde målsætningerne ift. sagstal, p/l 2020

År	BBU				BCH			
	2020	2021	2022	2023	2020	2021	2022	2023
Behov for antal sagsbehandlere	18	18	18	18	6,1	6,1	8,2*	8,2*
Budgetbehov i mio. kr.	9,5	9,5	9,5	9,5	3,2	3,2	4,3	4,3

*På baggrund af et udløb i 2022 på en tidligere bevilling givet til overholdelse af sagsbehandlingsfrister har Borgercenter Handicap et yderligere behov primo 2022 for at kunne overholde målene i Tættere på Familien.